

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců
JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Zimy v právní věci

žalobce: V. P., narozený X,
bytem X,

proti

žalovanému: Univerzita Karlova, IČ 00216208,
Ovocný trh 560/5, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí rektora Univerzity Karlovy ze dne 21. 6. 2021, č.j.
UKRUK/251780/2021-4,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí rektora žalovaného, kterým zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí děkana Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy ze dne 29. 3. 2021,

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

č. j. Stud/Opi/UKMFF/114921/2021 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto, že se studium žalobce ukončuje pro nesplnění požadavku vyplývajícího ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu, které spočívá v nesplnění požadovaného počtu kreditů pro zápis do dalšího úseku studia.

Žalobní body

1. Žalobce v podané žalobě namítá, že nikde ve svých podáních netvrdil, že zabezpečování hmotných potřeb je primárním úkolem vysoké školy. Patří ale mezi tzv. další povinnosti vysoké školy, což plyne mj. z ustanovení § 21 odst. 1 písm. e) zákona o vysokých školách, který vysoké škole ukládá učinit všechna dostupná opatření k vyrovnání příležitosti studovat na vysoké škole. Toto ustanovení je třeba vykládat zejména ve spojitosti se závazky, jež pro Českou republiku plynou z úmluvy o právech osob se zdravotním postižením. Dle čl. 24 odst. 5 Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením mají tyto osoby i právo na zajištění přístupu k vysokoškolskému vzdělání včetně systémových opatření, mj. finanční povahy. Dle generálního komentáře č. 4 (2016), o právu na inkluzivní vzdělávání ze dne 25.12.2016, SRPD/C/GC/4, bod 38, musejí být identifikovány a odstraněny překážky bránící rovnému přístupu. Takovou překážkou je nedostatek prostředků daný mj. neexistencí sociálního stipendia pro studenty starší 26 let, kteří jsou osobami s vážným zdravotním postižením. Vysokoškolské studium za současného stavu vývoje společnosti není privilegiem, tím bylo před desítkami let. Navíc u osob se zdravotním postižením je vysokoškolské vzdělání významným prostředkem k vyrovnání, resp. zmírnění důsledků zdravotního hendikepu. Žalobce poukazuje na to, že jeden z jeho zvolených oborů studia vychází z jeho gymnaziálního zaměření (na matematiku, maturoval s vyznamenáním, mj. z matematiky a fyziky za jedna). Toto zaměření je též preferované z hlediska současných potřeb, což dokládá dokument Evropa 2020 strategy (COM/2010/2020, 3. 3. 2010, kapitola 2, Smart, suistanable an inclusive growth, subkap. Flagship Initiative Innovation Union), podle něhož je třeba zajistit dostatek absolventů s matematickým přírodovědným a technickým vzděláním.
2. K organizaci studia ve vztahu k plnění studijních povinností odkázal na svou dosavadní komunikaci, kdy orgánům Univerzity Karlovy bylo opakovaně sděleno, že je třeba zajistit hmotné zabezpečení a že bez toho nemůže studium zvládnout. S ohledem na závazky plynoucí z Úmluvy bylo povinností UK tyto překážky odstranit. Od počátku komunikace (říjen 2019) do doby ukončení studia (březen 2021) na to měly cca 1,5 roku, tedy dobu plně dostačující. Argumentace o nezbytnosti zvážit svá omezení jsou ve zřejmém rozporu se smyslem Úmluvy, překážky je třeba odstraňovat a nikoli ponechávat a přenášet vypořádání s nimi na studenta se zdravotním postižením s následkem, že se záměru studia vzdá.
3. Žalobce závěrem uvedl, že mu není zřejmé, proč rektor uvádí, že studuje od roku 2010, neboť studium, jež je napadeným rozhodnutím ukončováno, bylo započato v roce 2020. Nicméně připustil, že již v té době, tj. v lednu 2011 žádal o stipendium, které mu ale nebylo přiznáno, což je důvod, proč nemohl splnit již tehdy povinnosti a studium mu bylo přerušeno. Citovaná Úmluva ale již přitom platila.

Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

5. K žalobcem zmiňované Úmluvě OSN o právech osob se zdravotním postižením uvedl, že tato Úmluva ukládá členským státům povinnosti ve vztahu k občanským, politickým, hospodářským, sociálním a kulturním právům. Úmluva je založena na principu rovnoprávnosti, zaručuje osobám se zdravotním postižením plné uplatnění všech lidských práv a podporuje jejich aktivní zapojení do života společnosti. Úmluva však žádná nová pravidla pro osoby se zdravotním postižením nevytváří, neboť upravuje aplikace v České republice již existujících práv na specifickou situaci osob se zdravotním postižením. Článek 24 Úmluvy a bod 38 Generálního komentáře zaručují právo osob se zdravotním postižením na vzdělání včetně přístupu k terciálnímu vzdělání.
6. Zdůraznil, že předmětem nyní posuzovaného rozhodnutí je rozhodnutí o ukončení studia žalobce, nikoli otázka hmotného zabezpečení žalobce. Námitky směřující vůči žalobcem uváděné domnělé povinnosti žalovaného k zajištění jeho hmotného zabezpečení k umožnění jeho studia, tedy nemohou být v tomto řízení úspěšné.
7. Žalobcovy obecné námitky o porušení uvedené domnělé povinnosti žalovaného, nelze proto shledat opodstatněnými. Nesouhlas žalobce se systémem hmotného zabezpečení osob se zdravotním postižením, nelze zaměňovat s porušením povinností vysoké školy, resp. žalovaného. Žalovaný zdůraznil, že sociální právo osob se zdravotním postižením na přiměřenou životní úroveň je zajištěno systémem sociálního zabezpečení, naproti tomu právo studenta na stipendium podle § 91 zákona o vysokých školách, jakožto realizace sociálního práva občanů na pomoc státu při studiu, přísluší všem studentům vysoké školy, kteří splní podmínky pro jeho přiznání. Osobám se zdravotním postižením tedy může být univerzitou přiznáno některé ze stipendií, vnitřní předpisy univerzity, ani zákon o vysokých školách, však neupravují stipendium určené studentu výhradně z důvodu existence jeho zdravotního postižení, nejedná-li se o mimořádnou, náhle vzniklou situaci. Tato skutečnost je žalobci známa, neboť o stipendium žádal v předcházejícím studiu, poskytnuto mu však nebylo. Proti rozhodnutím rektora Univerzity Karlovy se bránil i žalobami u Městského soudu v Praze. O možnostech hmotné pomoci žalobci byl žalobce ze strany žalovaného dostatečně poučen. Žalovaný pak zdůraznil, že žalobce ani nepochybně skutečnost, že v průběhu prvního úseku studia nejenže nevykonával ani jednu kontrolu studia předmětu, ale dokonce si žádný předmět nezapsal. Žalobce tak získal na konci prvního úseku studia (semestru) za dosavadní průběh studia 0 kreditu a nesplnil tak podmínku získání alespoň minimálního počtu 12 kreditů potřebných pro zápis do druhého úseku studia. Není pochyb, že žalobce nesplnil požadavek vyplývající ze studijního programu, když nezískal počet kreditů potřebných pro zápis do dalšího úseku studia a byly tak dány předpoklady k ukončení jeho studia dle ustanovení § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách.

Replika žalobce

8. Žalobce využil svého práva a k vyjádření žalovaného zaslal soudu repliku, ve které se vyjádřil k důvodům, pro které bylo jeho studium ukončeno. Zejména zdůraznil, že v době nouzového stavu byly uzavřeny veřejné knihovny. Knihovna UK mu sice zapůjčila notebook, ale on neměl ani na zaplacení internetu, a proto si předměty ani nezapisoval. Uvedl přehled svých příjmů s tím, že neměl dostatek peněz na studium. Nadále tvrdí na tom, že za vzniklou situaci odpovídá žalovaný. Závěrem se pak vyjádřil k důležitosti vysokoškolského vzdělání.

Jednání soudu

9. Žalobce se k jednání soudu ze zdravotních důvodů nedostavil. S ohledem na to, že zpracoval repliku, souhlasil, aby soud rozhodl v jeho nepřítomnosti.
10. Žalovaný setrval na svých dosavadních stanoviscích a navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
11. Soud u jednání konstatoval obsah žalobcových podání, obsah správního spisu a provedl důkaz výpisy ze studijního informačního systému Univerzity Karlovy, které soudu předložil žalovaný.

Obsah správního spisu

12. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem soud zjistil, že Matematicko-fyzikální fakulta Univerzity Karlovy vydala dne 28. 5. 2020 rozhodnutí, kterým přijala žalobce ke studiu bakalářského studijního programu obecná matematika, v prezenční formě studia od akademického roku 2020/2021.
13. Dne 15. 3. 2021 byl žalobce vyzván k seznámení s podklady rozhodnutí, neboť mu děkan Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy oznámil, že jsou naplněny podmínky pro ukončení jeho studia z důvodu nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu spočívající v nesplnění počtu požadovaných kreditů.
14. Dne 29. 3. 2021 rozhodl děkan Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy o ukončení studia žalobce pro nesplnění požadavku vyplývajících ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu, který spočívá v nesplnění požadovaného počtu kreditů pro zápis do dalšího úseku studia. Dnem ukončení je den, kdy rozhodnutí nabude právní moci. Z rozhodnutí je patrné, že byla provedena průběžná kontrola celkového počtu kreditů a bylo zjištěno, že žalobce v akademickém roce 2020/2021 studoval v prvním úseku studia. Za dosavadní průběh studia získal 0 kreditů, tedy požadovaný počet kreditů pro postup do dalšího, tj. druhého úseku studia, nezískal. Nemůže se tedy zapsat do dalšího úseku studia. Byly tak naplněny důvody pro ukončení studia pro nesplnění požadavků stanovených studijního a zkušebního řádu Univerzity Karlovy.
15. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, ve kterém argumentoval, že aby mohl úspěšně studovat, je nutné adekvátní hmotné zabezpečení a též bydlení, k čemuž slouží stipendium, neb dávky dle jiných zákonů jsou určeny pouze k zajištění základních životních podmínek. Dále se pak v odvolání vyjádřil k tomu, co všechno pro získání stipendia učinil a s kým jednal.
16. O odvolání žalobce rozhodl rektor Univerzity Karlovy napadeným rozhodnutím, kterým odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí děkana Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy potvrdil. Rektor mj. konstatoval, že ze studijního a informačního systému bylo zjištěno, že odvolatel na fakultě studoval již v minulosti v období od 1. 9. 1992 do 19. 10. 1998 magisterský studijní obor matematika, studijní obor matematika, studium bylo ukončeno pro nesplnění požadavku vyplývajících ze studijního programu dle studijního a zkušebního řádu. Dále odvolatel na fakultě od 15. 9. 2010 studuje bakalářský studijní program Obecná matematika, studijní obor Obecná matematika, přičemž od 29. 9. 2016 do 31. 12. 2021 je toto studium odvolatele přerušeno.
17. V průběhu prvního úseku studia, které je předmětem tohoto řízení, si odvolatel nezapsal žádný předmět, nekonal žádnou kontrolu studia předmětu. Nezískal tedy žádný kredit a nesplnil tak podmínku získání alespoň minimálního počtu 12 kreditů nutných pro zápis do

druhého úseku studia. Rektor dospěl shodně s prvostupňovým správním orgánem k závěru, že byly splněny zákonné podmínky pro vydání prvostupňového rozhodnutí, když neshledal žádné vady rozhodnutí, ani řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo. Zdůraznil, že hmotné zabezpečení potřeb odvolatele není předmětem tohoto řízení o ukončení odvolatelského studia. Přenášení plné odpovědnosti za nepříznivou sociální situaci na Univerzitu Karlovu považuje rektor nejen za nevhodné, ale i nespravedlivé, když primárním posláním nejen Univerzity Karlovy je na prvním místě šíření vzdělanosti, nikoli zabezpečování hmotných potřeb studentů. Právo na vzdělání je svým způsobem privilegiem a nelze ho chápat jako základní právo. S právem na studium souvisí také plnění povinností na straně studentů. Připustil, že žalobcová sociální situace mohla zkomplikovat průběh jeho studia, ale že jí nelze zdůvodňovat skutečnost, že by znemožňovala žalobci studium v takové míře, že v průběhu prvního úseku studia nejenže nemohl vykonat ani jednu kontrolu studia předmětu, ale dokonce, že si žádný předmět nemohl ani zapsat. Námitku proto shledal nedůvodnou.

Posouzení věci městským soudem

18. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti dle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“); přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
19. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto o ukončení studia žalobce pro nesplnění požadavku vyplývajícího ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu, které spočívá v nesplnění požadovaného počtu kreditů pro zápis do dalšího úseku studia.
20. Ačkoli žalobce své námitky vůči skutečnému důvodu pro ukončení studia vůbec neuplatnil, a důvody, pro které bylo jeho studium na Univerzitě Karlově ukončeno, tedy vůbec nezpochybňuje, považuje soud za nutné vyjádřit se vzhledem k okolnostem i k této otázce, neboť otázka splnění studijních předpokladů ze strany žalobce je pro vypořádání věci zcela zásadní.
21. Podle čl. 5 odst. 10 Studijního a zkušebního řádu Univerzity Karlovy (dále jen „SZŘ UK“) *každému předmětu je studijním plánem, s výjimkou doktorského studia, přiřazen určitý celočíselný počet kreditů vyjadřující poměr množství práce studenta spojené s absolvováním tohoto předmětu vůči celkovému objemu práce spojené s absolvováním všech předmětů obsažených v doporučeném průběhu studia pro daný úsek studia. Při dodržení doporučeného průběhu studia student získá při splnění všech studijních povinností v daném úseku studia třicet kreditů, je-li úsekem studia semestr, nebo šedesát kreditů, je-li úsekem studia ročník.*
22. Podle čl. 5 odst. 11 SZŘ UK *průběžnou kontrolou studia se rozumí kontrola celkového počtu kreditů získaných studentem ve studiu do konce posledního zkouškového období daného úseku studia prováděná v přiměřené lhůtě po skončení tohoto zkouškového období. Student má právo na zápis do dalšího úseku studia, pokud získal alespoň takový počet kreditů, který odpovídá součtu kreditů při doporučeném průběhu studia v těchto úsecích studia (dále jen „normální počet kreditů“), nebo alespoň vnitřním předpisem fakulty podle čl. 19 odst. 2 stanovený minimální počet kreditů. Opakování zápisu do dalšího úseku studia na základě získání minimálního počtu*

kreditů při nedosažení normálního počtu kreditů může fakulta vyloučit nebo omezit ve svém vnitřním předpisu podle čl. 19 odst. 2.

23. Podle čl. 5 odst. 12 SZŘ UK *pokud student nesplní požadavky stanovené tímto řádem pro zápis do dalšího úseku studia a konkretizované ve vnitřním předpisu fakulty podle čl. 19 odst. 2, bude mu studium ukončeno.*
24. Podle čl. 3 odst. 1 písm. a) Pravidel pro organizaci studia na Matematicko-fyzikální fakultě minimální počty kreditů nutné pro zápis do dalšího úseku studia v bakalářských studijních programech jsou 12 kreditů pro zápis do druhého úseku studia.
25. Podle čl. 4 odst. 1 písm. a) těchto Pravidel V bakalářských studijních programech tvoří podíl počtu kreditů získaných studentem za absolvování volitelných předmětů vůči počtu kreditů specifikovanému v čl. 5 odst. 5 Řádu (normální počet kreditů) příslušnému dané průběžné kontrole studia maximálně 15 % po prvním až třetím úseku studia; o započítání volitelných předmětů pro účely průběžné kontroly nad uvedený podíl rozhoduje děkan.
26. Soud u jednání provedl důkaz výpisy ze studijního informačního systému Univerzity Karlovy, které soud předložil žalovaný, a ze kterých je patrné, že žalobce si v prvním úseku studia nezapsal žádný předmět, nekonal žádnou kontrolu studia předmětu, a tudíž nezískal žádný kredit.
27. Žalobce svou žalobní argumentaci opírá o ustanovení § 21 odst. 1 písm. e) zákona o VŠ, podle kterého *veřejná vysoká škola je povinna činit všechna dostupná opatření pro vyrovnání příležitostí studovat na vysoké škole.*
28. Žalobce namítá, že toto ustanovení je třeba vykládat zejména ve spojitosti se závazky, jež pro Českou republiku plynou z úmluvy o právech osob se zdravotním postižením. Dle čl. 24 odst. 5 Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením mají tyto osoby i právo na zajištění přístupu k vysokoškolskému vzdělání včetně systémových opatření, mj. finanční povahy. Dle generálního komentáře č. 4 (2016), o právo na inkluzivní vzdělávání 25.12.2016, SRPD/C/GC/4, bod 38 musejí být identifikovány a odstraněny překážky bránící rovnému přístupu. Takovou překážkou je podle žalobce nedostatek prostředků daný mj. neexistencí sociálního stipendia pro studenty starší 26 let, kteří jsou osobami s vážným zdravotním postižením.
29. Žalobce si však nesprávně vykládá povinnost VŠ učinit všechna dostupná opatření k vyrovnání příležitosti studovat na VŠ, když zcela pomíjí důvody, pro které bylo napadené rozhodnutí o ukončení studia vydáno. V projednávané věci totiž žalobci nebylo znemožněno, aby na VŠ studoval. Naopak ze správního spisu i z napadených rozhodnutí je patrné, že žalobce byl po splnění podmínek pro studium na VŠ k tomuto studiu přijat. Důvodem pro vydání rozhodnutí o ukončení žalobcových studií na VŠ tak byla pouze jediná skutečnost, a to, že si žalobce nezapsal žádný předmět, nekonal žádnou kontrolu studia předmětu, tedy nesplnil požadovaný počet kreditů pro zápis do dalšího úseku studia. Předpokladem a základní podmínkou pro postup do dalšího studia je však právě získání těchto kreditů.
30. Žalobce však ani sám netvrdí, že by se nemohl zapsat, případně, že by mu někdo v zápisu na jednotlivé předměty bránil. Pouze v replice uvedl, že v době nouzového stavu nemohl navštěvovat knihovnu. Současně ale připustil, že mu knihovna UK zapůjčila notebook. Je tedy patrné, že UK i v době nouzového stavu, tedy za ztížených podmínek, nejen pro žalobce, žalobci naopak zpřístupnila možnost studovat a tedy i se zapsat na jednotlivé

předměty. Nelze tedy vidět žádnou souvislost mezi ukončením studia a žalobcem tvrzeným nezajištěním podpory ze strany VŠ.

31. Soud nad rámec uvedeného považuje za vhodné uvést, že žalobce byl na možnosti finančních podpor a dávek ze strany pracovníků VŠ několikrát upozorněn (viz emailová korespondence založená ve správním spise) Soud se ztotožňuje se žalovaným, pokud uvádí, že hmotné zabezpečení potřeb žalobce není předmětem tohoto řízení o ukončení odvolatelského studia.
32. Soud z vyjádření žalovaného zjistil, že žalobce o poskytnutí účelového stipendia již žádal v předcházejícím studiu, to mu však poskytnuto nebylo. Žalobce se proti tomuto rozhodnutí bránil žalobou u Městského soudu v Praze, který žalobu rozsudkem ze dne 20. 1. 2016, č.j. 3 A 141/2013 – 49, (dostupný na www.nssoud.cz) zamítl. V tomto rozsudku se městský soud zabýval otázkami, které se snaží žalobce učinit předmětem tohoto řízení, ačkoli předmětem tohoto řízení nejsou a být ani nemůžou.
33. V citovaném rozsudku městský soud výslovně uvedl, že „*žalovaná postupovala při interpretaci i aplikaci pojmu „mimořádnost situace studenta“ v souladu se zákonem. Proto, že žalobce nesplnil (jedinou) podmínku předpokládanou čl. 5 odst. 1 písm. b) stipendijního řádu, účelové stipendium mu nebylo přiznáno.*“
34. Soud se v rámci řešení nároku žalobce na účelové stipendium zabýval také otázkou možného porušení práv žalobce garantovaných mu Úmluvou, tedy otázkou, kterou žalobce namítá i v nyní projednávané věci. Přitom uvedl, že „ Čl. 24 Úmluvy zaručuje žalobci právo na vzdělání. Stát se touto Úmluvou mj. zavázal zajistit, aby osoby se zdravotním postižením nebyly z důvodu svého postižení vyloučeny ze všeobecné vzdělávací soustavy. Dále se Česká republika zavázala zajistit, aby osoby se zdravotním postižením měly možnost přístupu k obecnému terciárnímu vzdělávání, odborné přípravě na výkon povolání, vzdělávání dospělých a celoživotnímu vzdělávání bez diskriminace a na rovnoprávném základě s ostatními. Nepřiznáním účelového stipendia nebyl čl. 24 Úmluvy porušen, neboť toto ustanovení se zabývá přístupem osob se zdravotním postižením ke vzdělání, tedy se stát zavázal zajistit, aby se osoby se zdravotním postižením mohly vzdělávat, nikoli fakultativní (nenárokovou) stipendijní podporou. Už samotná skutečnost, že žalobce je studentem vysoké školy, přičemž i vzhledem k jeho zdravotnímu postižení mu byl schválen individuální studijní plán a ten mu byl opakovaně prodlužován, svědčí o tom, že právo žalobce na přístup ke vzdělání nebylo v žádném ohledu porušeno.“
35. Městský soud se se závěry uvedenými v citovaném rozsudku zdejšího soudu ztotožňuje, a ačkoli je si vědom toho, že otázka poskytnutí či neposkytnutí stipendia není předmětem tohoto řízení, pro úplnost na citovaný rozsudek odkazuje.
36. Z citovaného rozsudku je totiž také patrné, že žalobce je srozuměn s tím, že proti neposkytnutí stipendia podle zákona o vysokých školách se může bránit samostatnou žalobou a nikoli žalobou proti rozhodnutí, kterým bylo ukončeno žalobcovo studium z důvodu nesplnění požadavku vyplývajícího ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu, neboť v tomto řízení se řeší pouze otázka splnění těchto požadavků. Tedy otázka, zda žalobce získal dostatečný počet kreditů požadovaných pro zápis do dalšího úseku studia. Vzhledem k tomu, že žalobce tuto svou povinnost nesplnil, neměl žalovaný jinou možnost, než rozhodnout o ukončení žalobcova studia.

Závěr a náklady řízení

37. Městský soud tedy z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v řízení, a žalovaný správní úřad, jemuž by právo na náhradu účelně vynaložených nákladů podle výsledku řízení náleželo, žádné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevykázal ani neuplatňoval. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze ve výroku II. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. listopadu 2022

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu